

## په ديني اوامرو کې د چاپيريال ساتنې ځای

چاپيريال دالله تعالی مخلوق دی زموږ شاوخوا ټول موجودات چاپيريال نومېږي، په مجموع کې دوه ډوله چاپيريال ليدل کېږي. لومړی ژوندي محيط چې انسانان، حيوانات، نباتات او ذره بيني اجسام چې په سترگو نه ليدل کېږي پکې شامل دي. دوهم غير ژوندي محيط لکه اوبه، هوا، خاوره او داسې نور. لايزال رب د طبيعت نظام دا ډول خلق کړی دی چې، د اجزاوو په منځ کې یې يو طبيعي تعادل وجود لري او ددې ټولو په پيدایښت کې دالله ج عظيم حکمت پروت دی هغه داچې دا ټول شيان الله ج د انسانانو فايدي لپاره پيدا کړي دي. د ځمکې طبيعي چاپيريال د ايکو سيستم په نامه يادېږي الله ج ايکوسيستم داسې جوړ کړی دی چې پدې سيستم کې ټول موجودات يو له بل سره مستقيم او غيرمستقيم ډول تړاو لري او د هر يو ډيرښت يا کمښت په دا نورو مثبت يا منفي تاثيرات لري. هر څه چې لا يزال رب منځ ته راوړي په بشر باندې یې د ساتلو امر هم شوی دی ځکه الله ج دمخلوقاتو ساتل په الله تعالی د ايمان راوړلو يوه برخه شميرل کېږي او موږ بايد د الله ج ټول مخلوقات وساتو چې حرمت یې حفظ شي. د مثال په ډول په هوا کې فيصده ده که تر دغه ډيره شې ځمکه کيدای شې د يوي ۲۱ د اکسيجن اندازه کوچني لمبي څخه و سوځي او که تر دې لږه شې ټول ژوندي مخلوقات به ځينې مړه شي. اسلام هغو کسانو ته په عذاب سره اختار ورکړی دی چې ونې او ځنگ لونه له منځه وړي، اسلام هغه دين دی چې خپلو پيروانو ته دنړۍ د خوندي ساتلو درس ورکوي، اسلام په خپلو پاليسو کې ايکولوژيکې انډول يعنې ايکولوژيکې بيلا نس نيولی دی، ايکولوژيکې انډول يوه باثباته چاپيريال ته ويل کېږي. په اسلام کې ې ځکه انسانان د چاپيريال د ساتلو لپاره گمارل شوي دي چې بل هې څ مخلوق ددې کار توان نلري انسان يواځينی مخلوق دی چې الله تعالی د ځمکې د مسؤل په توگه خلق کړی دی، دا مسؤليت د اسلام له نظره ډير سنگين او ستر مسؤليت دی چې غير له انسان نه یې بل هې څ مخلوق قبلولی هم نشي. په اسلام کې د چاپيريال او انسان په منځ کې اړيکه د ټولنيز ژوند يوه برخه بلل کېږي، د داسې ټولنيز ژوند برخه چې په هغه کې د حقيقت منل شوی چې ټول يو خالق الله ج ته عبادت کوي ددې ترڅنگ انسان د ټولو هغه مخلوقاتو د حفظ او ساتلو مسؤليت لري چې په دې نړيوال چاپيريال کې ژوند کوي. د اسلام مابين د چاپيريال د پاکوالي امر هم کړی

دی لکه څنګه چې د خپل کورد پاکوالي خیال ساتی. همدرانګه د خپل ښار او ټولنې پاکوالي ته هم پاملرنه وکړی. په اسلام کې د چاپیریال ارزښتونه په ډیرو ایتونو او احادیثو سره ثابت شوي دي که هرڅومره یې بیان او ولیکو بسنه نه کوي راځي. چې د پاک چاپیریال د اهمیت او ارزښت په اړه خلکو ته لارښوونې، او پیغامونه ورکړو ترڅو د پاک ژوند خاوندان او د ډول ډول ناروغيو څخه په امن شو، هره ورځ د چاپیریال ساتنې ورځ ده. د نړۍ ډیرې فلسفې انسان د دنیا دکائناتو مطلق بادر معرفي کوي، چې کولای شي د خپلو ګټو او غوښتنو موافق بغیر د کوم حساب کتاب نه په نورو مخلوقاتو کې هر قسمه تصرف وکړي آن که د انسان دا کړنې د نورو کائناتو او مخلوقاتو لپاره د فساد یا هم له منځه وړولو سبب ګرځي، خو د دې برعکس بعضې نورې انساني فلسفې په دې آند دي چې انسان په نورو مخلوقاتو باندې هیڅ غوروالی نلري، او انسان هم د نورو میلیونونو مخلوقاتو په شان یو مخلوق دی، زه خپل کوښښ کوم چې د اسلام په رڼا کې د انسان او نورو کائناتو خپل منځي اړیکې او ارتباطات یو څه واضح کړم. د انسان او کائناتو تر منځ د رابطې شکل ته د دین اسلام کتنه په ایماني او نظري تصوراتو عیاره ده، چې پای یې په داسې تفصیلي احکامو شویده چې د انسان، حیوان، ځمکې او طبیعي زیرمو اړیکه په ډیره ښائسته طریقه سمبالوي. پدغه اړیکه کې تر ټولو لومړی زمونږ نظر ددې کائناتو تر منځ توازن راجلبوي کوم چې قرآن کریم ثابت کړي دي، هغه داسې چې الله جل جلاله انسان ته ډرر عزت ورکړی دی، د نورو مخلوقاتو نه بلل او جدا پیدا کړی دی الله ووايي: (وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ أَوْ يَقِينًا: ٧٠:الاسراء) (مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَقَضَلْنَاهُمْ عَلٰى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيْلًا) (په سورلیو باندې) او مونږ دوی، یقیناً مونږ د ادم اولادې ته ډرر عزت ورکړی دی په وچه کې او په سمندر کې سواره کړي دي او مونږ دوی ته خوندور پاکیزه شیان، ورکړي دي او مونږ دوی په خپل مخلوق کې په ډرو زیاتو باندې غوره کړي دي غوره کول. بیا یې د انسان شاوخوا ټول کائنات او مخلوقات د هغه لپاره تابع کړيدي ترڅو ترې په سمه توګه ګټه پورته کړي او د راتلونکې لپاره یې ساتنه وکړي الله تعالی ووايي: الله هغه ذات دی چې اسمانونه او ځمکه یې پیدا کړي دي او له بره نه یې اوبه نازلې کړي دي، پس په هغو سره یې له مووو نه تاسو لپاره رزق راویستلی دی او تاسو لپاره یې بېرې مسخرې کړي دي، د دې لپاره چې هغه (ب ږړی) د هغه په حکم سره په سمندر کې روانې وي، او تاسو لپاره یې نهرونه مسخر او تاسو لپاره یې لمر او سپوږمۍ په کار لګولي دي، په داسې حال کې ۳۲ کړي دي

چې د قانون مطابق ګرځي او تاسو لپاره یې شپه او ورځ په کار لګولي دي. انسان د نورو میلیونو مخلوقاتو په څرر نډی چې په نورو بهتري نلري، بلکې یو عزتمند شریف مخلوق دی چې ټول طبیعت د ده لپاره تابع ګرځول شویدی چې باید استفاده ترې وکړي. خو بل پلو اسلام د دې خبرې ټینګار کوي چې انسان د ټولو کائناتو مطلق بادار او سردار نډی، چې څه ورته بڼه بڼه کاري هغه کولای شي، بلکې هغه مرتبه او د نورو مخلوقاتو نه امتیاز انسان ته هیڅ کله د دې حق نه ورکوی چې نور کائنات خراب او تباه کړي، او طبیعي شتمني بې ځایه ول ګوي، ځکه حقیقي مـ الـک خو الله -جل جلاله- دی، دانسان رول او وظیفه په کائناتو کې د الله تعالی خلافت دی، دا پدی مانا چې انسان باید هغه سپارښتنې عملي کړي د کومو د لارې چې د کائناتو څخه استفاده او ګټه اخیستلی شي، د پرمختګ او ترقي لامل یې ګرځي. پداسې حال کې چې نورو انسانانو او مخلوقاتو ته به ضرر او نقصان نه رسوي او کله چې ستا رب ملایکو ته وویل: بې شکه زه په ځمکه کې یو خلیفه پیدا کوونکی یم، هغوی وویل: ایا ته په هغې کې داسې څوک پیدا کوي چې په هغې کې به وړانګی کوي او وینې به ټویوي؟ حال دا چې مونږ ستا له ستایلو سره تسبیح وایو او ستا پاکوالی بیانوو، (الله) وویل: یقیناً زه پوهېږم په هغه څه چې تاسو پرې نه پوهېږئ. اسلام نباتاتو او کرنې ته ځان ګرې پاملرنه کوي، که هغه د ځان، یا د نورو انسانانو او مخلوقاتو د ګټې لپاره وي چې په دې نړۍ کې سره په ګډه اوسېږي زمونږ پیغمبر محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم مونږ ته لارښونه کوي هغه وایی: داسې څوک نشته دی چې د کائناتو د ګټې لپاره یو څه خپله وکړي یا د نورو سره په کې ګډون وکړي، بیا ترې مرغ، انسان او حیوان خوراک کوي مګر د هغه لپاره صدقه ده. بلکې په ډروړو سختو شرببو او حالاتو کې په مسلمانانو زمونږ عزتمند پیغمبر صلی الله علیه وسلم غږ کوي چې د چاپیریال په ساتنه او د ځمکې په کرهڼه او پرمختګ کې هیڅ راز هڅې مه سپموي که څه هم په دې باوري وي چې ې خپله ترې ګټه نشم اخستلای، هغه وایی: کله چې قیامت قایم شي او تاسې یو کس سره په لاس کې نیالګي وي نو هغه دې د کرلو تلوار وکړي که وتوانید د هغه لپاره به صدقه شي د ځمکې آبادي او پرمختګ د قیامت د راتګ په سختو شرببو او شرایطو کې بیا هم زمونږ پیغمبر موخه ګنلې ده او هغې ته یې عبادت ویلی دی. اسلام د چاپیریال په ساتنه ټینګار کوي، او طبیعي زرمې او سرچینې د ضایع کیدو خرابیدو او ککړتیا نه دساتنې غږ کوي، خلکو ته یې یو پوره پروګرام وړاندې کړیدی چې د (الوقایة خیر من العلاج) په اصل ولاړ دی، ښکاره بیلګې یې

شخصي پاکی ته پاملرنه، د طبیعي شتمنیو ساتنه او دهغې په استعمال کې اقتصاد او میانه روي، او د هغو خرابول او ککړتیا جرم گڼل دي، چې ځینې نمونې په لاندې ډول دي: اسلام د طبیعي شتمنیو کارونه کې اسراف حرام کړی دی، چې سر کې د اوبه استعمال دی که څه هم یو څوک پرې د الله د عبادت لپاره تیارې لکه اودس کوي. د قوت او نفوذ خاوندان یې د طبیعي شتمنیو د انحصار نه چې نورو خلکو ته د زیان سبب کېږي منع کړي، د اوبو انحصار یې حرام کړی دی (د طبیعي سرچینې په توګه) د اور انحصار نارواه دی (د انرژۍ د سرچینې په توګه) او د خرڅ ایاونه انحصار بند دي. اسلام ټول هغه څه چې زمونږ شاوخوا چاپیریال ککړ وي د هغې نه ممانعت کوي، لکه په ولاړو اوبو کې متیازې کول څکه هغه اوبه پلټوي، او په سیوري او لارو کې د د قضا حاجت نه کول، څکه دغه داسې ځایونه دي چې خلک پرې روان، او یا ورته لاروي د ستړیاو په وخت د آرام لپاره تم کېږي او هغوي ته ضرر دی دا تیر شوی مثالونه مش نمونه خروار ده څکه اسلام هغه دین دی چې چاپیریال ساتنه، پاک، نه یوازې نګر عمل گڼي بلکې هغه د ایمان نیمه برخه ده او د لارې نه د مضر شيانو لرې کول نه فقط یو ښه کار دی بلکې د ایمان یو جزء دی

**لې کوونکی : خالد رازق**

سرچینې

قرآن او حدیث

د چاپیریال ساتنې اساسات کتاب لیکوال پوهنمل محمد داود شیرزاد